

430

Plagmaphy
172

25 juli 1852

Հ. ՏԵՐԵՅԻ ՅՈՒՆԱՑՅԱ

ԵՐԳԵԱՑ

ԱՐՄԵՆԱԿ ՍՎՐԴԻՄ Յ.
ՊԱԼԱՊԱՆԵԱ.

Ի ԶՄԻՒ ԹԵՒԱ

Ի ՏՊԱՐԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻԿԱՑ
ԱՐԱՐԱՏԻ

1852

891.99

Պ-13

3412

ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ ՉԱՐ ՅԱ

ՅԱ ՃՐԱ

• Յ Ա Վ ԵՐԱ ԽԱՂԱՐԾԻ
ՀՅԱՅԻՆ ԱՅՐԻ

ՀԱՅՈՒԹԻՒՆ ՅԱ

ՀՅԱՅԻՆ ԱՅՐԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
ՀՅԱՅԻՆ ԱՅՐԻ

9681

ՀԱ ԿՈՅՏ. ԳԱՐԵԳԻՆ Ք. ԽՈՎԱՅԵՐԻ
26 ՀՅԴ. 1875 ՀԵՂԵԿԱՆ
ՀԱՅՈՒԹ ՅԱՄ ԽՈՎԱՅԵՐ. ՀԿ. 6

891.99 ₾ ԳԵԵՑ

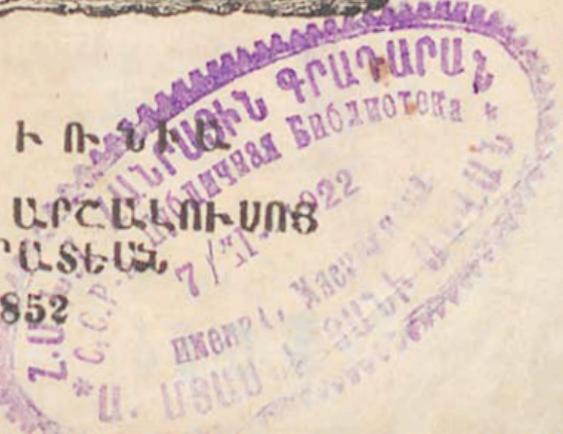
Պ-13 ԱՐՄԵՆԻԱԿ ՍԱՐԳԻՍ Յ.
Ա. Ա. ՊԱՎՈՉԵՎ

ՅԱՇԱԿԵՐՏԱՑ Ս. ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ
ԿԱՐԺԱՐԱՆԻ

100/
100/
100/
100/
100/8

Ի ԶՄԻՒ Տ Ո ՅԱՀԱԿԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Է ՏՊԱՐԱՆ ԱՐԵՎԱԿԻՆ ՅՈՒՅՑ
ԱՐԱՐԱՏԵԱ. 7/1/1922
1852

172-2014
16141

2004

Ը. Բ.

ՅՈՎԵԼ ՏԵՐԱԵՎ

Ի հոյակապն շելուետիոյ ,
Ո' մըտերիմդ իմ արգոյ ,
Ի հոյակապն շելու ետիոյ
Հասեալ յափունս Յոնիոյ ,
Ո' եզ ՚ի յերկնից ձիր գերափառ
Վ իձակեցաւ մինչ իսպառ
Կասլիլ հոգի սերտ ընդ հոգւոյ
Ծնդ մոտերմականըն սիրոյ .
Ո' գերահրաշ երկնից գըթոյն .
Քանի՞ քաղցրէ Տեսչու լժիշն .
Աէր անուշակ , սէր կաթոգին
Յաշխոյժ ոգիս մեր կրկին
Ի յաւիսեանս անջինջ բընաւ
Ե՛ւ , յօրինեալ յօդեցաւ .
Ո' լ , բանի՞ քաղցր ըզսէր միմեանց
Վ այելքաք փոխագարձ .
Ե՛յլ ինձ եղնւկ , զի բաղդըն շար

Չետ վայելել դքեզ յերկար :
Ի գքեզ միակդ իմ սիրելի :
Օ հատոր հոգւոյս և սրտի :
Ո՞հ, այս բամբն դառըն մընայր
Ո՞եզ ՚ի յերկնից, ով եղբայր :
Քեզ մեռանիլ, ինձ արտասուբ
Ինկալ ուրեմն զայս սին շուք :
Հաճեաց ընդ այս հակիրճ վաստակ
Այրտ մըտերմի քո միակ :
Օ որ Պատանւոյդ ազնըւագոյն
Ի ցանկալի բաղցը անուն
Արձանագրեալ ընծայեմ քեզ
Ողբանըւէրս աղեկէզ :
Ծերեւս ոչ դոյզն համարեսցիս
Օ երկոցս սիրոյ արգասիս ,
Դրելով քեզ փառս յաւերժական
Ենմահ դրոշմիլ քում անուան
Յէրտամայինն ՚ի վըսեմ տառ .
Եւ ոչ յանշուք իմ կիթառ :

ՆԱԽԵՐԻ ՈՒԹԻԿ

Պարտուպատշաճ զգացումն բանականութեան ընդ կիրս ընկերին, յոր վուռեալ քերթողն ականատես՝ կարդայ նախ զիւրագաճ մաւսայն : Վաղ քաջ ընդ առաւօտն յարուցեալ Տըքուրայ պատրաստի գրով զգացու ցանել մօր իւրում զանձուկ սրտին . զոր մինչև աւարտեալ կանխին ոմանք յաշակերտաց անտի աղաչել զնա զի ածցէ զեռոսա 'ի մերձակոյ ծովափնեայն վայելել զիտղդուրիչ ջուրսն որպէս զիարդ միաբանեալ էին յառաջնում երեկոյին : Պատրաստին գնալ . և 'ի սկիզբն ուղայն ըստ աղաչանաց աշակերտացն համառօտենոցա զամենայն անցո՞որ 'ի տղայութետից անտի մինչև 'ի զուարձալի ուղեկցութիւնն այն . ածէ զնովաւ զվայելու շգեղ բնութեան , յառելու 'ի խրատ զնկարագիր զեղծ բարուց : Ժամանեալ 'ի ծովեզըն՝ յորդորէ զաշակերտս իւր մի գոհութիւն Արարվն : Ազօթք Տը

բուրայ : Յետոյ ուրեմն իջանեն ամեւ
նեքին 'ի ծով, ուր մնացեալ վայրկեանս
ինչ՝ յելանել աշակերտացն 'ի ցամաք,
ըստ դիտաց իմն վոանոցի Տըքուր 'ի
յաւազուտ յօրձեռանդն . զայրանայ
և ծով . շփոթի մանկուին . խրախու-
սեալ ոմն 'ի նոցանէ ածէ առ Տըքուր
զցուան և զփամփու շտ . աղաչէ զնա Տը-
քուր զերծուցանել զինքն 'ի ցամաք .
իսկ նորա զարհուրեալդառնայ յետու
շեղձանի Տըքուր ահագին տագնա-
պաւ , և ցրուի մանկուին : Անագան
իմն ժամանեալանդ բազմութիւն՝ յու-
զեն նաւակաւ զդիտակնն . զոր և գտեալ
հանեն 'ի ցամաք . հնարք բժշկականք
'ի դերեւ ելանեն . Կոծ աշակերտացն .
գալուստ աղեկեղ բարեկոմին Տըքու-
րայ 'ի ծովեղըն , և կանանցն եկելոց
ողբք : Վծեալ նաւակաւ դիտակնն 'ի
Օմիւռնիա , 'ի վաղիւ անդը տան զնաք
հողոյ . ուխտ աշակերտացն կանգնել
նմա մահարձան :

Եզերերգութիւն մօրն .

ՏԵՐԱԺՄԱՆ ՕՐՎԵՄՈՅՆ

Դերաշխարհիկ Աեհին պարգև .
Սքանչելարուեստ քան զորեւ .
Ըշխարհաստեղծ 'ի քեզ Անտին
Հրաշից կընիք շողշողին .
Ըստուածատիսդ դու ով պատկեր .
Ոգի և սիրու սրբանուէր .
Աեհաստիճան քե. 'ի պատիւ .
Ա'արդկան առաւ աղդ լըրիւ .
Քե ըղամատչին ուսաւ նա զկամո
Որով ծնանիլ յանմահ կեանս .
Ըստուածածիր քում զօրութեան

Ե՞ն արգասիք հրաշազան ,
 Յանխօս դդայնոց զատու քեւ մարդ ,
 Երկնից մնալով շնորհապարտ :
 Ո՛չ ըստ նոյուն իբր անդգայ
 Ի համազգին հայի նա .
 Այլ խնդութիւն կամ վիշտ եղալը
 Օնանի ՚ի նա կիրըս նոր :
 Օի սէր անկեղծ՝ մտերմին ընդ վիշտ
 Լայ , և ընդ փառան խնդայ միշտ .
 Օայս մեղյայտնեալ աստուածեղէն
 Բանք և ըզոյն պատու իրեն :
 Քեզ աւասիկ , պարգևդ երկնից .
 Ապասեալ մընան յուսալից
 Եւք՝ որ տեսին ըզտրամառիթ
 Ամհ Պատանւոյն գեղափիթիթ .
 Որպէս ընդ մահ նա մաքառէր
 Օերթ գառն ընդ գոյլ աննըւէր :
 Եւ զի՞նչ յայնժամ նա խօսեցաւ
 Ի լոյծ դաշտին հիւրադաւ :
 Քեզ՝ որ մուսայդ ես փափկազգած ,
 Ասղթեմ երգոյս ՚ի սկըսուած .
 Դու , դու լարեա , սիրտ վըշտահար ,

Օ ականատես իմ բընար .

Խաղաղոկան ժամք շրջէին
Օ անիւս տըխուր գիշերին .
Յայնժամ զարթնոյր և Արշալոյս
Բաջալերեալ 'ի խրախոյս .
Ենդէն ահա անիւք ոսկի
Եւ երիվարք համազդի ,
Յաջորդէին խաւարակուռ
Օ անիւս մըթոյն արջնաթոյր .
Յայնժամ խօսնակ յերգս պարառաջ .
Ի գայլայլի քաղցրաւաչ
ԸզԾըբուրայ զարթուցանէր
Ըզլըսելիս գրգասէր .
Եւ մարգարտեայն շաղհանգ արաիկ
Լոյս իրանացն գեղեցիկ
Մատուըւակէր ըղղովութիւն .
Որպէս զեփիւռ քաղցրագոյն .
Արփիասկիզբն նըշոյլ այգուն
Օ աղու աչացն քաղցր 'ի բուն
Օ արտեանունս բեկբեկելով .
Ի քնոյր ըզբիբորն լուսով .

Օ արթեաւ անդէն զգօնըն Տըքուը ,
 Եւ տակաւին ունկըն իւը
 Ծըռթրայր 'ի նուագ պերճ սոխակին ,
 Օ որ պաշտէր գոգ սակս նորին .
 Եւ 'ի լուսոյն ակնապարար
 Աթափեալ յիշեաց զիւրըն մայր :
 Վլ, որպէս զի սիրոյն քաղցր են
 Ենտք՝ որ ըզսիրտ թափանցեն .
 Ի զմայրն յիշեաց , և արտասուք
 Օ ականողիսն լցին զոյգ :
 Աէր մայրենի հըզօր ու անժոյժ ,
 Ար արծարծերըդ զոշխոյժ
 Բարեպաշտիկն իմ Տըքուրայ ,
 Խընայելով ոհ 'ի նայ ,
 Ի չարաբաստ պահել ժամեն
 Հովանացար դու արդէն .
 Վըրիչ ոսկի խաղոյ ինքնին
 Ապիտակափառ 'ի գաշտին .
 Աիրտ Պատանւոյն գորովալց
 Կենդ անատիպ և անբիծ ,
 Ի հայելոջ սրբում գողցես .
 Տառատըպէր 'ի քարտէս :

Առ մայրն յղել զայն պատրաստէր ,
 Ում կայր տեսուչ ինքնին սէր ,
 Որ 'ի հանդէս ընդդ իմամարտ
 Դայր ընդ ոսոխ մենամարտ .
 Օի կենախուզ Ա իրագն ահեղ ,
 Իբր յաղաւնի իմն անմեղ ,
 Խարտիշագեղաւ Պատանին
 Կշռեալ հարուած մահածին ,
 Թռասքօղեալ հովանանայր
 Ենդէն զնովաւ վեհ ասպար .
 Ետպար սիրոյն անգըծելի
 Քան զիրկնընկէցն հրաշոլին .
 Եյլ մահ բունեալ օձածապուկ
 ԸզՊատանւոյն գահոյիւք ,
 Հասանէ ժամ չարտբաստիկ
 Մահ պարտէ զոէր անկեղծիկ .
 Յաշոկերտոց եկեալ անդէն
 Եղաջաւորք յուշ առնեն
 Նըմա 'ստ բանիցն' որ յերեկոյն
 Եծել զնոսա ընդ այգուն
 Լուսնիլ 'ի մերձ անդ ծովսփան
 Օջուրսն վայելիլ շահեկան .

Ո՞հ , մայրենին յայնժամ սղարտի
 Աէր 'ի սիրոյ սիմրալի .
 Օ ի մանկը ուսուցի խոպառ .
 Ծախանձան ոցըն բարբառ .
 Ո՞հ չարաշուք դժնէամիտ .
 Ե արութիւնդ գամագիտ .
 Դու , զ ու ըզնա Խակալդեցեր
 Ի զՊատանին ծնողառէր .
 Ծողեալ ըդգրիչ և ըդքարտէզ
 Երիասասարդն յառնէ հեզ .
 Ո՞հ յեղյեղուկ և զազփազփուն
 Աըտաց մարդոյ երկրածուն .
 Տըգէտք բազդին և ապագայց .
 Ո՞յց կեանք և մահ առնեն այց .
 Աւաղ , գայցէ քեզ դառնութեան
 Ժամանակ ոչ անագան ,
 Քնորում լացցես , Պատանիդ դու .
 Ի զժամու իբրու սկիզբ մահու .

Եբբ 'ի հօվուէ ընտրեալ 'ի սպանդ
 Գառնիկ անմեղ անարատ ,
 Օ քւարթացեալ նա 'ի լեռնէ

Գայ մայելով իջանէ .
 Հանդոյն և սա ընդ մանկըտին
 Աւղևորեալ ՚ի միասին ,
 Հորդեն զուղի ըզծովափան
 Եւրաքանչիւր միաբան ,
 Խնամով ՚ի սէր սուրբ շաղկապեալ ք
 Եթը համահարը համամարք .
 Եյսպէս զնոսա վարժէր Տըքուր
 Ենթիծ սիրոյն յորդ աղբիւր .
 Եյսպէս գըթով եղբայրաբար
 Օաշակերտացն տածէր պար .

Գնալով գընան միահամուռ ,
 Եւ ծառը և տօւնկը ըզՏըքուր
 Եւ անտառաց շրեղ գուսանք ,
 Աղջունէին իբր անյագ .
 Եւ ՚ի յուղոյն անդ ըսկըզբան
 Մանկտին զըւարթ միաբան ,
 Օուսումնապերճն վարդապետիկ
 Մաղթեն ողոք և մեղմիկ .
 Օնուսոն և զիարդ պատմել բընիկ .
 Եւ յայնքան վարժս իւ իւիք

Յառաջադէմ և ընտանի
 Յառոյգն ՚ի տիս գրտանի :
 Կամ յո՞ր բախտին գոռ երեսաց
 Վարեալ, և զսիւք հայրենեաց
 Լըքեալ, պանդուխտ կայր և անոք,
 Շնդ անծանօթ աստեղօք :
 Կամ ոյք ծընողք նորա իցեն,
 Եւ դեռ կենաց զօդ շընչեն :
 Եւ դայսոսիկ ՚ի ճառ առնուլ,
 Վանկտին ըստէպ և անդուլ
 Վզաչելով հետաքընին,
 Վմենեքեան լըռեցին :

Յայնմամ ըզդօնն Յրիտասարդ,
 Բանիւք ազդու և հանդարտ,
 Քաղցըը ճառին ըսկիզբն առնէ
 Ի լուր մանկուոյն, և ասէ,
 “Ի զձեր, մանկունք, լըւարուք ինձ,
 Հետաքրքիր ըզձեր իղձ,
 Հակիրճ բանիւք սիրով լընում,
 Յուղեկցութեան աստ մերում:
 Դաղղիացի արեւամբ ու ազդաւ

Նելուետիա զիս ծընաւ՝
 Եղբայր՝ կրսեր քերց իմ երկու ,
 Եւ միոյ եղբօր երիցու .
 Ո՞չ թեկն ածեալ երբէք զունայն
 Փառաց՝ հայր իմ պատուական ,
 Այլ հետամուտ իմաստութեան
 Գտեալ վարժից անթառամ ,
 Օ անտիական արքունքս իմ .
 Կուիրեաց յուսումն առաջին .
 Առսգինւոյ վիճակեցաւ
 Վ արդապետի բաղալաւ
 Իմ բարեբաղդ տըղայութիւն ,
 Ենրկնից խնամոց գերագոյն .
 Գիտաց նա զիիրս իմ մանկական ,
 Անձեւ յերկիւղն աստուածեան :
 Օ որ գլուխ և պետ վարժից համայն ,
 Բարոզէր կիրթ 'ի բերան .
 Ի զարգանալ ճիղմ հասակիս ,
 Օ արդանային աշխոյժք յիս ,
 Աշխոյժք արծարծք իմաստութեան .
 Եւ խըրատուց խոհական ,
 Ծոր պարարէր սիրտ և ոգի

Իմ ցանդ զնոքօք կաթոգի .
 Վրտնակնդրուկ վսստակաբեկ
 Ռզցայդ ողջոյն և զցերեկ .
 Ոիտք ՚ի զարմանս իմ հիասքանչ
 Հարեալ վարժից ընդ ճաճանչ .
 Ոչ յայնմհետէ անցանէին
 Ընդ վայր զինև ձմերալին
 Արեք՝ որք ցանդ դիմեալ սրանան .
 Օածկիւ յահեղն Ավկիան .
 Եւ ամարան գանդաղ գիշեռք
 Ինձ յամեին ոչ երբեք :

Օրինակ զայս , մտեալ իմ յերկ
 Ի բազմաքիրտն և յանմեզկ ,
 Ոինչ առաւել ինձ բաղցրանայր
 Յոյս իմըն նոր և պայծառ ,
 Ռզքազմերախտ ծնողաց իմոց
 Պըսակել զերկս վսստակոց :
 Որք մըխիթար և բաջալեր
 Տըղայ տիոցըս վեհեր .
 Ի յառապարս ինձ կանգնէին
 Աթենական տաճարին :

Եւ դեռ այն ինչ գիրգ մանկութիւն ,
 Ի ծաղկափթիթ գեղամոյն
 Ի հեր ըզճնօտըս իմ պատէր ,
 Յաճել տիտցըս կրտսեր ,
 Բզհայրըն իմ պատկառելի ,
 Աւաղ հիքոյս , կորուսի :
 Ո զգիւր 'ի վիշտս ինձ և զիրախոյս ,
 Եւ զՄԵկենաս ինձ յուսմունս :
 Ո մաս , աչք այրիք մօրն իմ ըզնա ,
 Եւ որբացեալքս անխընայ ,
 Շատ իսկ ըզնա լացեալ ունայն .
 Հեղաբ զարտօսր միաբան :
 Ո չ ինձ երբէք բախտըն դժնեայ
 Օ այս նախ գումեալ , և ահա
 Օ իս ցաւահոծ 'ի կեանս , աւաղ ,
 Անյր իմ բարի , լքեր վաղ :
 Յոգունց վասն իմ տարեալ երկանք
 Ո նացեալդ յուսով ապագայլ ,
 Զե պըսակեալ երկոցդ յաստի
 Առեր փոխան դու զերկինս
 Յեղանակեալ այնու հետեւ
 Ականք իմ 'ի վիշտս յարագեւ

Ըղբազմամեայ ճըգունս իմ հեք
 Ըւաղէի յուսաբեկ :
 Ինձ մըխիթար ցայդ և արե,
 Դու ճդնէին՝ 'ի դերե :

Խորհուրդք յայնժամ յիս երկնէին
 Թողուլ ըզմայր ցաւագին ,
 Թողուլ զեղբայր ըզքորս սիրունս ,
 Եւ զհայրենի իսկ ափունս ,
 Աղէտք քան զայս զի՞նչ առաւել :
 Տարաշխարհիկ կեանս վարել
 Խուժ որերոյ հարեալ ըսպաս ,
 Ի նպաստ ՚ի դիւր հայրենեաց ,
 Իսկ արտասուք մարդարտահատ
 'Օնողին իմոյ խանդակաթ ,
 Խընայելով ՚ի ծաղիկ տիս ,
 Արգելուին մինչդեռ զիս ,
 Երկնաւորին գութ շարժեցաւ
 Ինդ վիշտըս մեր ընդ բընաւ :
 Ի հանձարեղն Օմիւռնիոյ ,
 Անդ էն խընամք Աարձրելոյ
 Այց ինձ առնեն , և ետ ընդ ետ

Դաղղիական վարժից պետ
 Յանդղիականո՞ի վարժատուն
 Նրաւիրեցայ յայս պաշտօն ։
 Այսպէս, եղբարք, երկինք բառնան
 Օխմաստութեան ըզդըրուան ։
 Այսպէս Վեհին դարանակալ
 Պըսակէ զիւրօն, այց ելեալ.
 Այսպէս և ձեզ զինքն յերեան
 Եծցէ վաղ կամանագան ։

Իսկ բազմերախտ իմ երկնողին
 Յայնժամ ըզմիտս բաղլսէին,
 Մերթ խնդութիւն և մերթ թախիծ,
 Որպէս Նիւսիս բըքալից
 Բնդ ջերմ Նարաւ բախեալ ընդդէմ,
 Օհրկիր և զծով դըզըրդեն ։
 Ողջագուրեալ ապա զեղբայր
 Իմ և ըզքորս և ըզմայր,
 Ինոցանէ մեկնիլ ՚ի զուր
 Փորձեն ոտք իմ թաքթաքուր ։
 Օպարանոցաւս անկաւ մայր իմ,
 Եւ ես զնովիմք սերտ փարիմ,

Գոգցես կրկին անդ դիակունք
 Յեցք ընդ միմեանս դալկադոյնք ,
 Տատանէաք մեք ընդ այեր
 Դիրկընդխառնեալ 'ի յերեր :
 Եւ ջերմաջերմ խառնեալ յիրեաք
 Ա ըտակը աչաց անըսպառ ,
 Գետահետեալ յերկիր յողող ,
 Յոր գոլանայր թանձը հող :
 Եւ ուր ուրեմն , ահ , 'ի միմեանց
 Անջատեցաք յոչ կամաց :
 Գոգցես ըզկէս հոգւոյս թողեալ
 Անդ , ապիկար յամրաքայլ
 Ի հրաշակերտն ելի 'ի նաւ ,
 Որոյ չեն թիք և ոչ կտաւ :
 Արդէ շեփեստ զանիւս նորուն² ,
 Ալիք փրփրին 'ի մոնչիւն :
 Շետք ծածանին 'ի ջուրս յերեր ,
 Եւ հետք 'ի յօդս անդը 'ի վեր :
 Ընչէ ընդ փողն ծուխ թանձրամած :
 Արկեալ զՓերեաւ ըստուերած³ :
 Վեծամարմին իրան նորուն ,
 Արրաթընիչ քան զթոշուն :

Աահեալ չեսլի , փախչին ՚ի մէնջ
 չա նաւակայըն սիրատենչ :
 Եւ հայրենի դըղեակը երկրին
 Թաքեան յաշացըս բնաւին :
 Դնալով գընամք , ջուրք ՚ի ներբուստ ,
 Երկինք ծածկեն զմեզ վերուստ :
 Եւ մինչ այսպէս աւուրըս ինչ .
 Տատանէաք յալիս ջինջ .
 Ահա լերինք , թռչունք , գաղան ,
 Դան աշաց մեր յերեան :
 Մինչ այս մինչ այն , ահա Օ միոնէ ,
 Օ աղօտ ըզդէմոըն մերկէ :
 Ո գեղեցիկդ ասպընջական ,
 Ասէի ես ինքն յայնժամ ,
 Որ ընդ թևօքդ մարդասիրեալ
 Հերընկալես զիս , զի՞նչ այլ
 Քեղ մաղթեցից , թէ ոչ կրկին
 Յանձն արասցես զիս մօրն իմ :
 Մերձի անդէն նաւահանգիստ
 Մեծատարած մեծանիստ ,
 Ըզկայ առնու նաւն , և ըզկայ
 Եռնուն անիւըն երկաթեայ :

Վրաւեալ տեղի անդ լայնատարբ :
 Օ եռայ զնովաւ նաւակնեար :
 Իջեալ անդէն մեք 'ի նաւակ ,
 Փոյթ ողջունեմք ըզցամաք :
 Անտի ածեն զիս բարեկամք
 Իմ 'ի գպրոց , ուր այժմ կամք :

Ը զքսաներրորդ երրորդ ըզտիս
 Արդ համբուրեմ ես յաստիս :
 Լուսինս բառեակ 'ի դպրոցի
 Ձեղ վարժապետ ես կացի .
 Գամբեալ զբարի մարզից իմաստ ,
 Որպէս պաշտօնս տայ ինձ աղդ :
 Ո՛չ ունելով սրտի իմ ժոյժ ,
 Ի շնորհ սիրոյ ձեր աշխոյժ ,
 Ո իաբանեալ գընամք ահա
 Ի ծնվափնեայս մերձակայ :
 Բաբէ , եղբարք , զի՞ գեղեցիկ
 Են ձանապարհքս այսոքիկ”:

Օ ըւարթանայր երիտասարդն
 Անդ գեղ բնոթեան հրաշազարդ :

Եւ ըղմայլեալ յինմահին սէր ,
 Առ աշակերտուն ասէր .
 “Իմ սիրասուն հատորք հոգւոյս ,
 Տեսանեք զայդ արշալոյս ,
 Որ ՚ի թիկանց մերոց ծագէ ,
 Եբբ եթերին ՚ի ծագէ :
 Դա ՚ի վըսեր գայ անդադար
 Երեքոսեան ընդ խաւար .
 Եւ աւետէ ըզպերձ գալուստ
 Արփւոյն պայծառ ՚ի յերկնուստ :
 Այդ ամենայն մարդագետինք ,
 Բլուրք պրակացիրք և լեզինք ,
 Ծղսաւարին մերկացեալ զգեստ :
 Պձնին ՚ի գեղ հրաշարուեստ :
 Աստղահանդոյն ծաղիկք վառին
 Ի բուրաստանսդ քըզմածին :
 Այդ գըրասանդք շինականին ,
 Օոր ՚Նեմետրէ լիաստին 4
 Թագ ոսկեհունձ ՚ի գլուխ կապէ ,
 Այդ գըրասանդք ՚ի հասկէ ,
 Ոքք քաղցք ՚ի սիւդս ճեմին ճօճին
 Խաւառնաղուարձ զեփիւռին ,

Անդուշ երկոց դոքա կշռեն
 Այսակ մշակին փոխարէն ,
 Որ քառադէմ ընդ խրոխտ տարերց
 Կռուի մարմնով դիւրահերձ ,
 Հանդոյն մանկան՝ որ միշտ հըլու
 Հոգեպարար խըրատու՝
 Վաստակաբեկ ծնողին ըզյոյս
 Պըսակէ քան գհողաբոյս :
 Տեսէք զմռչունսդ ըզտեղեցիկ
 Օօդապարօզա երգեցիկ .
 'Դոքա ՚ի յերգս նըւագաւոր
 Օրհնեն ըզլլատն մեծազօր ,
 Եւ ըզմարդիան իղձ յլնմահին
 Ոչը բորբոքեն բընաւին :

Այլ ինձ ըզմարդ առեք ՚ի քնին
 Օարարածոց սքանչելին ,
 Քանի՛ շնորհաց մոռացամիտ ,
 Ո՛հ , և ՚ի կիրսն դամագիտ .
 Ծզնա դիտեմ կոյր և դժբախտ ,
 Հաստին գտեալ ապերախտ .
 Օի որ երկնից կամաց հպատակ

Աստեացս անցեալ ընդ վիճակ ,
 Օ անմահութիւն երանաւէտ
 Ե ի վայելել առ զիէտ .
 Աւաղ , շնորհացըն ուորնհար
 Տքնի յաստիտ հիբարար :
 Ոմն ըզմայլեալ խնդայ դոյզն ինչ
 Յերկրի կըդկղանս և 'ի յինչ :
 Եւ խըտտրղեն զաշորն յաւէտ
 Ականց վանեայց փայլ ումպէտ :
 Օ ուշ և զուրուշն մոգէ գոհար ,
 Օ որ Ովկիան երկնէ յար :

Այլ ոմն կուտեալ զուկին առ առ ,
 Ենի նըմա ծառայ վատ :
 Ի համբարել տքնի անդուլ ,
 Այլ ծարաւոյն չիք խափնուլ :
 Որսկս յըմպել հեք ջրդողին ,
 Աչէ ծարաւն ՚ի սրտին :
 Յերկրի ըդգանձ ծածկեալ զերթ դող
 Ծզհետան առնէ ազամող ,
 Յամաց բազում պահետլ այնպէս ,
 Ուր ցեցակեր մեցամէս

Ի ջուր ՚ի հող յօդ լուծանին :
 Օ մարմինն ծածկէ ցնցոտին :
 Վ էմ արաստոյ կրէ ընդ սրտի
 Խիստ քան զԱլպեանց անդծելի ,
 Օ որ ՚չ անուն քաղցր հայրենեաց ,
 Եւ ՚չ գորով անձկայրեաց
 Աշտակիցէ զանկարեկից
 Մեղմել ըզկուրծուն պրղինձ :
 Սահի տըխուր Սայւ գիշերին
 Ռնդ միջակէտ եթերին ,
 Մթարքն ըզըըօք խոնջ և լուիկ
 Դեռ տատանին բացխըփիկ .
 Վ այրկեանքըն սեաւք ոգի առնուլ
 Նըմա իսպառ չըտան թոյլ :
 Հըսկեն լսելիքն անդուլ և միշտ
 Յահէ գոզոց ամբարիշտ .
 Ուր տերեւոց խարշափուն մի ,
 Կամոտնաձայն անձրեի ,
 Եւ կամ ճըռինչք աղխից կամ դրսնց
 Եւ ընտանի հաջիւն շանց ,
 Ահաբեկեն ըզնա իսպառ .
 Դէմք գունատին դալկահար ,

Եւ սրտաթոնդ լեալ առաւիր
 Փարի զնովաւ արհաւիր :
 Զիւք կըթոտին անդէն ծնդաց
 Արիւն յերակս սաւնամած .
 Յածի աշացըն երկիւղած
 Այսըր և անդը հայեցուած .
 Այսպէս բարդեալ աւուրբն ունայն ,
 Անձին ու այլոց անպիտան ,
 Վայրագասուն բուսոց խոտան
 Հանդոյն գրաւէ զանդ խոպան :
 Եւ առ գանձուքն յետոյ ուրեմն
 Փըչէ զոդին մեծեղեռն :

Այլ ոմն ընդ չկայս և զմնալիս
 Դընէ 'ի բռին զիւր ոդիս :
 Անմահութեան զի մեծասըան չ
 Չվառի 'ի սիրտն սուրբ Ճաճանչ :
 Ի զուր քրտանց կոծեն ալիք
 Ի զուր զՃակատն լայնաձիգ :
 Փառք վաղանցիկը ոչ բնաւ ծընան
 Օերանութիւն անթառամ :

Այլ ոմն կասկեալ ընդ բընութեա
 Օ աղքիս լայնել գընէ ջանս :
 Բազմախորտիկ նըստ ՚ի սեղան :
 Լի համեմիւք բազմազան :
 Լ համադամս միշտ յօրանայ
 Յախտարակացն որկորեայ ,
 Հաւասարեալ ընդ սլորտաբոյծ :
 Խնբանից զանձըն գըճուծ :
 Թէ գիտիցէք , եղբարք , բանի
 Եղծք ՚ի մարմինս ծընանի
 Լ մեծահաց ՚ի սեղանոյն ,
 Ուր բազմի զեղիս մոլութիւն :

Այլ ոմն ըզհետ եկեալ մարտից :
 Բռնակալել ամենից
 Բ զմարդախանձ երկոյնէ աջ
 Բ նդ տիեզերս քառառաջ ,
 Արիւծաբար մըռընչելով
 Յաշխարհասաստ ՚ի կորով ,
 Անպարտակիր ձըդէ ընդ փող
 Օ երկաթ անյագ որախողխող :
 Յունիցն ընդ մէջ և ճակատուն

Ալսախի զայրուց աննըկուն :
 Տեսեալ իցէք զնետից տարափ ,
 Եբը յաղեղանց հոսեն թափ .
 Յանագորուն շրթանցն հանգոյն
 Տեղան սըլաբըք մահուն :
 Բուռըն երկիւղ ըզճանապարհ
 Կորա հօրդէ անդադար ,
 Կարապետեալ ՚նդ առաջ նորին
 Որպէս դրօշակ ՚ի մարտին :
 Օածկեն զլերինս մարտիկը անթիւ ,
 Եւ խօնարհին բլուրք լըրիւ :
 Հարթէ զդիւրինս և զառապար
 Դոփիւն ոտից խազմարար .
 Ուր դիզանայ փոշին ՚ի վեր
 Ամբառնալով յամպոց թեր :
 ՅԱրիսական իջանեն դաշտ
 Սպառազինացն ահեղ վաշտ .
 Եբը ՚ի հողմոյ Դեմետր ՚ի յանդ .
 Հանգոյն սորա զեռան անդ .
 Մահահրաւէր հնչէ շեփոր ,
 Դոռայ Արէս բաջազօր
 Փոխի պատկեր բնութեան անդէն .

Եւ աչք զարիւն արտասուեն :
 Բոմբիւնք յեթերս գնան աստեղեայ
 Նրազօրն Նեփեստ որոտայ :
 Օայրանայ շոխնդն աղաղակին ,
 Քաջք ընդ քաջաց հարկանին :
 Օէնք շառաչեն խեթկեալ՝ նդ իրեար ,
 Կոփեն մըկունդք ընդ ասպար :
 Ուր անողորմ ճարակի սուր ,
 Փայլոտակեալ տեղայ հուր :
 Շիւրք ՚ի բիւրոց ըզքաղքը արե .
 Կորուսանեն ՚ի դերե :
 Տապաստ յերկիր դիաթաւալ
 Աահատակաց կործանեալ .
 Ծզկիսամեռս կոխէ ձիան ,
 Աընջիւնքն յերկինս ամբառնան :
 Բնդ շեղջաշեղջ բեռամք մարմնոց
 Նեծէ երկիր դառն ՚ի կոծ :
 Դետահետեալ նախճիրք արեան
 Ողողանեն դհող համայն :
 Աչ շատանայ այսու՝ հզօր
 Այն կաշըմբուռն բռնաւոր :
 Արիւնըուուշտ սպայիւք անքաւ

Հատեալ անցեալ ըզբնաւ
 Եռաձէ զաշխարհ , երեքկանդնեան
 Օսր ամիսիմէ գերեզման :
 Եյսպէս նդ երկիր բևեռեալ յոյժ
 Օաստէն իրացըս վակժոյժ ,
 Երանութեան իւր ստընհար,
 Հողանայ մարդ հիքաբար :
 Օի ընդ կըրիցըն դրօշակաւ
 Օինուորեալ հէքք բան ըզբնաւ ,
 Եբբ ՚ի բազումս աստուածական
 Պատժոց մընան պարտական”

Օայս ընդ ուղին երկայնաձիդ
 Բարբառելով գեղեցիկ .
 Ոսկի նուագաց վեհ թրակացւոյն⁶
 Յաղթանակէր սա համբուն :
 Եյն որ ընդ կրունկն ըզնուրս կասոյր ,
 Եւ զամեհիս անհամբոյր
 Օգօնացուցեալ ածէր ՚ի քծինս ,
 Սա զկիրս մեղմէր մարդկայինս ,
 Յակճիռս յաթիռս ըսբանչանայր
 Շիդմ և մատաղ մանկանց պար ,

Ի՞նդ վսեմախօս բանո Տըքուրայ
Օոր յեղյեղէր առ նոսա :

Ո՞ինչ այս մինչ այն գան ժամանեն
Ե նըպատակն եղեալ դէմ :
Ուր աշակերտքն թախանձէին
Օվարդապետող Պատանին :
Եռնուլ կրկին ըզթել ճառից ,
Որում մնային անձկալից :
Ենդէն Տըքուր .“ուլ իմ եզրարք ,
Կրկնէ ցըդասն բարեկարգ ,
Փոքըր մի ևս և օրաբեր
Եստղըն ծագի ընդ եթեր :
Օոր ողջունեն ուրախութեամբք
Եախ ոսկեքղանց երկնից ամբք .
Եղա երկիրս՝ ուր բընակեմք ,
Եւ արարածք , իսկ այժմ մեք
Եախ բան զողջոյն ծիրանափայլ
Երփւոյն՝ եկայք ժողովեալ
Օամենակալ ին յաւիտեան
Փառատրեսցուք միաբան”
Եսաց և եկն խոնարհ ի դուճ :

Եւ բարբառոէր սրտառուց
Բզնոյն և դաս աշակերտաց
Երգէին բան անձկայրեաց :

“Օրհնեմք, ասէ, ըզ քեզ Աստուած,
Բզհայրըդ մեր ողորմած,
Որ Անմահիդ պատկերակից
Ստեղծեր ըգմարդն յանդոյից :
Օ ամենազօրդ օրհնեմք սուրբ աջ,
Որ զտիեզերս քառառաջ
Ի յարդ ’ի զարդ ’ի կերպարանս
Ծծ ’ի պիտոյս մարդկութեանս
Բզքեզ, Աստուած, փառաւորեն
Երկինք երկիր համօրէն,
Ընդ որս անեղ մատինդ ստեղծուած
Երկրպագեմ հողամած :
Տնւր զօրութիւն բում ծառայիս,
Որ ’ի բարձանց յիս հայիս,
Ամենասուրբ ՚ի քոց կամաց
Չըզարտուղիլ, ո՞հ, ՚ի բաց :
Եւ զանցաւոր պանդխտութիւն
Մեր յարտասուացս յանձուկ տուն :

Տուր մեղ լընու տո անց մեղաց ,
 Ըստ բարերար քոց կամաց :
 Իսկ յարգանդէն՝ որ զիս երկնեաց ,
 Յերբ ես կացից քաջ ’ի բաց .
 Ըզմիրասուն մայր իմ բաղցրիկ
 Որ զիս գուռեաց յիւրն ’ի գիրկ ,
 Պահեա , Տէր իմ , հանտպազօր
 Ռնդ հովանեաւդ մեծազօր :
 Եւ ըզմաղթոզս առ բեղ յոզոք
 Աստ ընդ օտար աստեզօք ,
 Արժանացն , Տէր , վերստին
 Վրկացն՝ որ զիս սընուցին” .

Ասաց , և ուղիոք արտասուտդին
 Ծղրանսն ՚ի փողն հեղձուցին .
 Բազկատարած արձանացաւ
 Վընչիկ , վայրկեանս ոչ տակու .
 Հափշտակեալ էր միտք մանկուոյն
 Ռնդ տեսարան ընդ այսդոյն :
 Վոգցես բնութիւն իսկ խաղաղիկ
 Հակճիռս յաթիռս և լըռիկ ,
 Ա ըսեմական թատերն ոլատիւու

Ոսքանչացեալ մնայր խոպառ

Եւ մինչ արփին ոսկեձաճանչ
 Օեթերականն հիասքանչ
 Անծապայծառ պճներ կամար
 Եշառաւիզս հըրավառ ,
 Յետ զօրհնութիւնն առաւօտեան
 Կատարելոյ միաբան ,
 Եկայք , եղբարք , ամենեքեան
 Ռստ երիկեան մեր խոստման ,
 Եջուրք 'ի ծով , ատեն միմեանց ,
 Առ 'ի դարման ոսկերաց .
 Ե ծով իջուրք , վայելեսցուք
 Եզնուրսն՝ որ տան 'ի ծածուկ
 Եզդումն ուժոյ ըստ Ասկղեպի՛
 Ե մարմինս մեր մըսեղի .
 Ասեն , և ետ ընդ ետ մերկին
 Ե բացօթեայն առանձին .
 Աիահամուռ 'ի լուծական
 Եցեալ 'ի գաշտ անսահման ,
 Անդ խաղաղիկ ալիսն 'ի լող
 Գան խնդալից միատրոլ .

Արպէս յորժամ երամք թունոց
 | բնակասնունդ ՚ի բունոց
 Ընդ սիրատուն մօրն արձակեալք
 Եղատաճեմք սկայաքայլք
 | մեծանիստ մեծատարած
 Աստոստեն դաշտ բազմայած ,
 | Խոկ մայրն արկեալ գութ ընդ աղիս
 Խնամէ զնոսա յուտելիս :
 Այսպէս Տըքուր զգօն Պատանին
 Օաշակերտօքն բընաւին
 Յանդ շուրջ յածեալ թեապարփ
 Իբրև ըզյաղթ ամբարտակ .
 Բազմարկածեանն ՚ի յասպարէս
 Խնամէր զնոսա հայրապէս :

| Խոկ Պատանւոյն իրան քնեքուշ
 Ծուշանագեղ փայլէր յոյժ
 , Յարփիխական ճառագայթից
 Թափանցելոց ընդ ալիս .
 Եւ ոսկեգեղմ վարսքըն խարտէշ
 Օածանէին գեղաղէշ
 | մըկանունս՝ որք ըզմարմին

Եորա մեղմիկ կոծէին :
 Ուր Արտեմիս ոմն երևէր
 Ոսկիամօրն ՚ի պատկեր ,
 ՅԱՆահտականն ոչ հինաւուրց
 Ի բաղանիս բաղցըր ջուրց ,
 Այլ Մեղէսեան ՚ի ծով անքոյթ ,
 Պուրնապատուն ՚ի ստորոտ .
 Ոչ սիգաճեմ ՚ի դաս շքեղ
 Յաւերժհարսանց հրաշագեղ,
 Այլ գեղապար ՚ի դաս մանկուոյն
 Աշակերտաց սիրասուն ,
 Կաղէր հասակն ընդալիս ջուրց ,
 Որպէս դիւցաղն հինաւուրց :
 Իբրև վայրկեանս ինչ մընային
 Ի լուծական ՚ի դաշտին ,
 Ունել զցամօք անդէն պատուէր
 Այ աշակերտսն ակնարկէր :
 Յայնժամ մանկուին մի զհետ միոյ
 Ելեալ ՚ի ջուրցն , յանկարծ , ոչ
 Բարբառ յալեացըն դառնագոյն
 Հընչէ յականջս մանկուոյն
 “Աւաղ կըթսոտ ծնդացս իմոց

Օի յաւաղուտ խրեցան ծոց .
Օ'ն ՚ի թիկունս իմ սիրելիք ,
Որ վասրն ձեր աւասիկ
Տքնիմ ՚ի վտանգ աղէտաբեր
Տըքուրս՝ որ զձեզ խընամէր”:

Օ արհուրեցաւ անդ մանկըտին
Ընդ գոյժ ձայնիս վշտագին :
Ա՛ինչ մոլեգին ոսոխ դմնեայ
Յարձակելով ՚ի վերայ
Նէք ընտանեաց տրկաբագոյն ,
Կապէ յանկարծ զհայր նոցուն .
Իսկ զաւակացն տեսեալ ըդհայր ,
Օ որ կաշկանդէ ձեռն օտար ,
Երտասուալիցը հարուն ըզալ
Երկիւզաքեկ տագնապետլ .
Նանդոյն սոքա մղձկետլ անդէն
Դմանք զերկինս աղերսեն :
Եւաղ բաղդին անագորոյն
Օ արթնու Եւող յանկարծոյն ,
Եւ զգօնաձև ըզոյծ դաշտին
Յուզէ զցասումն զայրագին .

Արակէս յորժամ՝ զայր գժպլհի
 Վինեղինեալ և մոլի,
 Ռնդոստ ՚ի ընոյ յանկարծակի
 Օարթացանէ թշնամի.
 Իսկ նա անդէն թափեալ զթմբիր
 Օանրացասումն ՚ի գրգիռ,
 Ողեգնեալ ծուխ սաստիկ ընդ ունչ
 Շնդ փող հանէ հըրաշունչ:
 Նոյնպէս և ծով թափեալ ըզքուն
 Յուղեալ ծըփի սաստկագոյն ,
 Եւ զայրագին յոյժ որոտայ
 Ե բռնութեանց Եւողայ :
 Իսկ Պատանին վստահելով
 Ե քաջառոյդ իւր կորով,
 Ոենամարտիկ ընդ Եւողայ
 Եւ ընդ Պիսիդ վեհ արքայ¹⁰
 Արիապէս գայր ՚ի վըսեր
 Յաւազուտ ջուրցն ՚ի մըթեր :
 Ե սաստկանալ մարտին անդէն
 Զայն բարձրանայ ՚ի գնդէն ,
 Օ ՚ի գիտէին թէ վասն իւրեանց
 Մատնեցաւ նա ըստ քաջաց :

“Ո՞վ դու դիւցազն՝ որ վասն մեր
Օանձն ՚ի վըտանդ այդ արկեր ,
Խնամարկելով դոգի ՚ի բռին
Օ ի մի՛ ոտք մեր գըթեսցին ,
Ո՞ի մոռասցի՞ս արդեօք ՚ի մէնջ
Յաշակերտացդ սիրատենջ:
Ո՞հ , ըզդիւցազնդ երիտասարդ
Օ՞ն վերծուսցմէք յալեաց արդ”»

Ասեն , և թափ իջեալ ՚ի ջուր
Ակրելին Թորտ առ Տըքուր¹¹
Եծէ փամբուշտ և ըզուան
Թերես ս լիցին օդնական .
Իսկ Տըքուրոյ շիջեալ կորով
Ո՞աղթէ ըդԹորտ ՚ի գորով .
Ատանձնեալ հանել զինքն ՚ի ցամաք
Յալեաց անտի դըժընդակ .
Եյլ զարհուրեալ ՚ի վըտանդէն
Դառնայ մանուկն յետս ընդդէմ ,
Եւ լքանէ զիւր վարդապետ
Երկիւղալից ահափետ :
Ո՞հ , դիւցազնն իմ Տըքուրոյ

Յայնժամ կենաց յոյս բառնայ :
 Եւ մինչ տակաւ ջերմ ՚ի ծոցի
 Ալբէր ըգլսուն ինչ ողի .
 Կիսահագագ և հատկեալ
 Ի շունչ խօսի նա այլոյլ .
 “Աւաղ զի՞նչ այս . . . ահեղտագնապ
 Ո՛հ , ոհ . ՚ի բաց . . . ալք թափ :
 Երկունք մահու շրջին զինե
 Ա՛հ , մեռանիմ ՚ի դերե .
 Կորեայ աւաղ , հեքըս Տը բուր ,
 Մայր իմ . . . մայր իմ , ոհ , դու ուր . .
 Ենագորուն ահ ժամ և վոյր . . .
 Յիս խնայեցէր . . . կորեայ . . . մայր” :

Օ այս Պատանին ՚ի կէտ մահու .
 Խօսեալ և անդ զկայ տռնու :
 Եւ առ թերրել իւր մըտերիմ 12
 Ողջոյն յղեալ ըզվերջին .
 Երւաղեցաւ գոգցես խսդառ ,
 Ըքըն մթացան դալկահար :
 Երիցս ալիք ՚ի վեր հանին
 Պղկիսամեռն մօրմին .

Երիցո անմռունչ՝ տշակերտաց
 Զեռամբ ողջոյն ակնարկեաց ։
 Եւ զբանայր անդէն արփին
 Ի զլյա յաջացըն նորին .
 Եւ ըգբնութեան թատերբք արկաւ
 Խաւարակուռ դիմակ սեաւ ։
 Օ ածկէր համը ուն լեռնակուտակ
 Օ ովին ըզգ լսովին վերելեակ .
 Պինդեալ ուներ հունն աւազուտ
 Օ ոտսըն ցըմիջս անխախուտ ,
 Խըրեալ մարմնոյն կէսն յատակ ջուրց
 Արպէս ըզժայռ հինաւուրց .
 Օ որ ոչ ալեաց բազմադ արեան
 Այսանել հրոսք մարթացան ։
 Ցըմիջնողանցն առեալ ալեաց
 Ի զդլուխն և զոսարս բազկաց ,
 Օ փեալ ծովուն ծածանէին
 Օ օրէն ծաղկանց ծովային ։

Խմէ մանելըտւոյն աղէխորտիլ
 Թարգման ցաւոց կացցէ ովլ .
 Ի զհէք արբունսն մատաղատունկ

Ըստութեացեն ո՞ր շվթունք :
 Օ եղերական ըղթիչն ասեմ ,
 Որ զամեհի և դժխեմ ,
 Պարտէր զալեաց լեռնահանդոյն
 Ըղսրոխտաձայն մըռընջւն :
 Թէ զարտասուն ածից 'ի մէջ
 Որ ընդ այտից ծաղկառէչ
 Գետահետեալ 'նդ անբաւութիւն
 Դուրց խառնէին 'ի ծովուն :
 Մինչ մարդախանձ մատնի կեռեաց
 Հովիւ վայրադ գաղանաց ,
 Հօտն ահաբեկ ընդ անապատ
 Յրուեալ ճեսի անընդ հատ .
 Հանդոյն առնէ և մանկըտին
 Ի բացօթեայս կէսք ցըռուին ,
 Յըտեալ զոսկի ծամս գեղեցիկ .
 Կոծեն ըղկուրծոըն փափկիկ .
 Հնչեն մայրիք 'ի ջայլ նոցուն ,
 Հնչեն անտառք 'ի սօսիւն .
 Եծեն 'նդ նոսա 'ի յարձագանդ
 Բարձրաւանդակը Ա'եղեսեանք :

Եւ զի ճգունը և քրտունը հոծ
 Անդ անագան եկելոց
 Վաղու ելեալ էր ՚ի դերեւ :
 Աւակալը յալիս փրփրաձեւ ,
 Ոչնչ հեռի ՚ի տեղւոջէն
 Ի նաւակայս անդ ննջեն :
 Եջեալ որեար ՚ի նաւակունս ,
 Ի դիակին գնան ՚ի խոյզ :
 Հերձանի ծով յեղաջջիկ ,
 Ակօսս բանան ցուուկը և թիք .
 Ջրուեալք յածին երագաթնք ,
 Օօրէն կառաց հըրաշէկ .
 Թիավարեալ նախանձընդդէմ
 Օուր նաւաստիք զծով յուզեն :
 Օի դեռ այն ինչ թափեալ զզայրոյթ ,
 Շերեէր հունն աւազուտ :
 Եւ մինչ այսպէս յերկարաձիգ
 Ժամս յածէին նաւաստիք ,
 Ի նաւակաց անտի միում
 Դայր յերեան յանկարծոյն
 Կնշնչացեալըն վաղագոյն
 Դիակն ազնիւ Պատանւոյն :

Որ ՚ի լըպիրծ խըրեալ յաւ աղ,
 Ուստի խըրեն հազիւ հազ.
 Եւ ՚ի նաւ անդր առեալ ըղնա ,
 Դընեն խելացն ՚ի վերայ :
 Գուրք ՚ի յողող զգեստուէն հոսէր ,
 Որ զկէս մարմնոյն ծածկեալն էր :
 Աաղապաճեմ նաւն շեշտակի ,
 Բարձեալ ըդդին ցաւալի ,
 Խաղայր յաղթեալ ալեաց վէտ վէտ :
 Այլքն ամենայն գան ըդհետ .
 Տրտունջ զղման գողցես հեղուին
 Ամբ համայն ոխերիմ :
 Ի սրգազգեաց փոխի մընչիւն ,
 Օովուն ահեղ մըռընչիւն :
 Առ ծովեղերբըն ջըրակոծ
 Կացեալ մանկուին դառն ՚ի կոծ .
 Յուսահատեալ մնային նաւուն
 Թեատարած դողդոջուն :
 Օածկէ համակ ամբոխ սաստիկ
 Շզծովավինեայս լայնաձիգ .
 Կէպ ՚ի զընին կան և դիտեն
 Օքնթացս նաւին տիսրադէմ :

Աէսք մատնանիշը զոր ՚ի նաւակն
Յուցեալ միմեանց ըզդիակն .
Եյլը մեռելոյն զնտիր ընտիր
Պատմեն ըզնորհս բընաձիր :

Դալով նաւակն գայ մահակիր ,
Եւ մերձենայ ՚ի յերկիր .
Շուրջ համախումբ աշակերտաց
Փարեալ զնովաւ սրգազգեաց .
Բարձեալ ՚ի գիրկո ըզցաւալին
Տանիլ գիակն կամէին :
Համախըմբեալ անդէն որեար ,
Ի բաց պուղէ զմանկանց պար .
Ծզծիւնաթոյրն կալեալ բազկաց ,
Եւ զգեղեցիկըն ոտաց .
Եյլ խոնարհեալ սլարանոցին ,
Դըլուխն ՚ի կախ ՚ի գետին
Հակամիտի յեց ՚ի թիկունս .
Եւ ծածանին վարսըն ՚ի յուո :
Եռեալ բերեն զայն ՚ի ցամաք ,
Օենեալ գառին ՚ի բատակ :
Ենդ Ետկղեպեան հնարք բազմափորձ

Յիրանն քնըուշ դան 'ի դործ :
 Այլ վըրիալեալ յերկարատե
 Ելքն անկանին 'ի դերե :
 Ողջմ տեսիլ, առեալ ըզդին
 Տարածանեն 'ի դետին :
 Ըուրջ ըզնովաւ պար բոլորեալ,
 Մանկախին 'ի յողը և 'ի ջայլ,
 Ըուշանափայլ բախեն ըզկուրծ ,
 Ոմանք նըզովս կարդան ջուրց .
 Կէսք շօշափեալ ըզդիակին
 Երթանց կափոյց, ասէին ,
 "Ո՛ կեցուցիչ խրատուց աղքերք ,
 Քաղցրաբարբառ շրթունք հէք .
 Որ ըզտըխեղծ ըզլսակ մեր տիս ,
 Երջանկաւէտ յապառնիս]
 Կացուցանել. զերկնից կամաց
 Մեզ ձառէիք գերազանց .
 Այդպէս ըզձեղ տեսցուք , աւաղ ,
 Այդպէս ըզձեղ թօշնեալ վաղ :
 Որ կարմրափայլ երբեմն 'ի դոյն
 Վառեալ վարդից գեղամոյն .
 Թըրթրակելով զսէք աղդեցիկ

Ի սիրութ մեր կաթէիք :
 Զայն տուք , շրմունք , ոհ , աղաչեմք :
 Ըարժեաց , բերանդ , ցերք լրուէք ,
 Օ աշակերտացս ողբալ ուժդին
 Այսօր զկորուստ ցաւադին” :

Ելոց մերձեալ՝ յաջորն անփակ
 Երբեմն աշխոյժ կապուտակ ,
 “Օ արթիք , աչկունք , գոչեն ՚ի սուդ ,
 Ի քուն նիրհէք մահու դուք :
 Հեղահամբոյր ուր հայեցուած
 Զեր , հիմ զգեցան զստուերած .
 Օ արթիք տեսէք , բիթք անբըթիթ ,
 Օ աշակերտացս դեռափիթիթ ,
 Ծուրջ ըզմարմնով մեր ուսուցչոդ
 Պար սըգազգեաց տրտմառիթ” .
 Արսերադոյնքն յաշակերտաց
 Պատանեկիկք դիւրազգած ,
 Մարդարտահատ ՚ի ցող աչաց ,
 Զիւնեղինացըն բազկաց
 Աերտ ՚ի համբոյր շրնորհապարտ
 Ծզգողտը հակեն ըզճակատ :

Իսկ բազմամբոխն 'ի հրապարակ
Տըտմագդեցից գումարտակ
Առնուն 'ի բաց ըզմանկըտին ,
Եւ ըսփոփել նըկըտին :

[Եւ բազմաչեայն ահա ժաման]
Ճիւաղամբաւ Տիտանեան13 ,
Դայ առ թերրէլ և զԾըքուրայ
Ողջոյն վերջին գուժեալ տայ .
Ափուել 'նդ վարժեար գուժկանն անտի
Ընդ շէնն ընդ բնաւ ծաւալի :
Կողկողադին աշխար ողբոց
| ընու անդէն ըղդալրոց .
Դոյժ մահադոյժ բարեկամին
Խռովէ զթերրէլ սաստկադին ,
Ելեալ 'ի կառս նա բառաձի
Յօդեղէն դնացս իմն ածի
| մահահոտն 'ի հրապարակ .
Եւ սիրելին իւր միակ .
Ըղկայ առնուն կառք , ու անհամբել
Դիմեալ մտերմին առընթեր ,
Ըդդիակին մերկէ զերես ,

Դէմք մահազգեացք դան 'ի տես :
 Ասկայ և յետս խրտչն նահանջ,
 Փարի զսրտիւն ոգետանջ
 Կսկիծ ցաւոց անհընարին ,
 Դիմէ ուր ոտքըն ձեսլին :
 Բախեալ ըզծունկո իւր և ըզդէմս ,
 Դոփեն ուժգին ոտքն ընդ վէմս .
 Հեղձամզձուկ լեալ 'ի սրտին
 Վայրըն յարտասուս ողողին :

Ա' արք'ի դեսպակո փափուկս բազմեալ^Ա
 Դան 'ի շինէն սկայաքայլ .
 Դիակն տժգոյն գետնատարած
 Յաչն անկանի յեղակարծ ,
 Որոյ այն ինչ տէդք առաջին
 Ոսկի մօրուացն փթթէին :
 “Ո՛վ Պատանիդ , ողբան ուժգին ,
 Ուր է մայր քո ցաւագին :
 Օխարդ լքեալ թողեր ըզնա .
 Եւ ոչ ետուր նմին գոնեայ
 Խօսիլ ընդ քեզ 'ի նուագ յետին ,
 Կարօտդ բազկաց օտարին :

Աւալ հեթ մօրդ՝ արտասուաթորմ
 Ընդ հուպ լացցէ զքեզ ողորմ.
 Քանի արդեօք նա կոծեսցի,
 Օքեալ յորդւոյ այսպիսի.
 Քանի հաստոյր վէրս 'ի սրտին
 Առեալ աղիքն գալարին;
 Չաւաղիցէ մի[®] բիւրանգամ,
 Որ ոչ զյետինդ լուաւ ձայն,
 Եւ ոչ ծածկել ըզգեղաղէշ
 Կարաց զիրանդ ծովալիչմ”;
 Վայրքն հնչէին ծովադիտակ
 Ի կանանւոյն աղաղակ;

Դընեն 'ի նաւ զառիթն ողբոց,
 Եւ ուղեկից ընդ նմա հոծ,
 Կազմի տըխուր գոդ նաւատորմ,
 Եւ զբարեդէպ որսան հողմ,
 Եաւն դիակիր գայ ժամանէ,
 Յակն Յոնիոյ 'ի Օմիոնէ;
 Եւ 'ի վաղիւն այն ինչ արփին
 Վառէր զկամար եթերին,
 Համախըմքեալ գայ մանկըտին

Ըուք հարկանել ըղթետին
 Այնմ՝ որ խսպառ սիրեաց զնոսա ,
 Եւ սիրեցաւն առ յապա .
 Եւ 'ի մահուն իւրում իսկ ցոյց
 Ըղբաջութեանն ապացոյց .
 Եւ ըզսիրոյն առհաւատչեայ
 Թողեալ 'ի սիրտըս նոցա ,
 Օածկէր խսպառ յաշաց բնաւին
 Առաքինի Պատանին :
 Որում յաւերժ 'ի յիշատակ ,
 Ընորհապարտն մանկրտեակ ,
 Կանդնել շքեղ ըզմահարձան
 Ուխտեն սիրով միաբան :

Բնդ որս 'ի լոել հեք մուսայիս ,
 Օայս դաբնեփունջ պսակ տաղիս ,
 Իբր ըզըուրեան վարդից բոսոր
 Ուկէփընջիկ 'ի յոլոր ,
 Դողդոջ ձեռամբ մօրդ կաթոդին
 Կախեմ զշերմաւ շուք յետին
 Վաղամեռիկ Պատանւոյդ հեք ,
 Օոր բնարս երգեաց աղեքէկ :

ԵՐԵԲԵԲՊՈՒԹՈՒՆ ՄՕՐՆ

Օ ի՞նչ ինձ , դու ժկանդ , խօսիս տըլսուք
Օ իմ Տըլքուրայ բերես լուր .
Օ որմէ՞ , աւաղ , զորդւոյս սիրուն .
Մեռա՞ . . . երկինք . . . ծովամոյն :]
Ե՞ս , մեռանիմ , զի՞նչ այս արկած .
Քստմնին ոսկերքս սառնամած .
Եղուկ զինե . , ինձ բիշւր աւաղ ,
Օ իս , զիս ո՛ դառնըդ կենցաղ ,
Եւ դու ովլ մահ անագորուն ,
Թէ գթայք , հարե՛ք զիս համբուն :
Ե՞ս , որդեակ իմ , որդեակ սիրուն ,
Եյսպէ՞ս յըղես ինձ ողջոյն ,
Ողջոյն յետին՝ զորոյ զկընի
Եկն ունիցիմ և ոչ մի :
Որ մընայի քումի աւետեաց ,

Օ ի՞նչ այս շրովինդն յեղակարծ ,
 Եհար ըզսիրտս իբր ՚ի սուսէր ,
 Եւ զսիրելեացդ կարեվէր :
 Երանեմ արտասուագին ,
 Օ ցանկալիդ իմ ամսւսին ,
 Որ ՚չ կեաս արդ բամել զբաժակ
 Վ շտացըս այս գըմընդակ :
 Ինձ միայնոյ , աւաղ , մընայ
 Ոզբալ զորդեակին իմ յապա :
 Յերկարակեաց հեքըս ընդէր
 Ուայր քան զորդի գտանիմ գեռ :

Ո՞քեղ արդեօք ՚ի տագնապին
 կաց առընթեր , որդեակ իմ :
 Քանիցս ՚ի զուր զիս կոչէիր ,
 Որ ՚չ գըտայ կարեկիր :
 Քանիցս արդեօք զօտար բազուկս
 Քեղ մաղթէիր ՚ի թիկունս :
 Թըւիմ լսել արկեալ ընդ վայր
 Ըզձայնդ նըւաղ (մայր իմ մայր) :
 Թըւիմ զտագնապիդ տեսանել մեծ ,
 Եւ ըզդիակնդ ծովահեղձ :

Ո՞չ ՚ի յողոք անկեալ մահուն
 Պաղատեցեր գըթութիւն :
 Ո՞ի գութ չարկի՞ն ՚ի նա ծաղիկ
 Հասակ բոյին գեղեցիկ .
 Ո՞չ գեղանի դէմքդ արփենիք .
 Եւ ո՞չ աչկունքըդ ծաւիք :
 Աւաղ, էած քեզ ըզյետին
 Հարուած հաստոյր մահածին ,
 Այլագունեալ ըզկարմրութիւն
 Քում վարդագեղ այտերոյն :

Ուր զքեզ գըտից , որդեակ , իմոց .
 Պահեալ հանգիստ ծեր տիոց :
 Ինձ տեսանել ըզդէմսդ ո՞ տայր
 Միայն , մեռայց կամակար :
 Օ որդեակն իմ , ահ , ուժդին ՚ի քէն ,
 Ը օմիւռնիա , պահանջեմ :
 Որոյ դարձին մնայի և եթ
 Ակընկալեալ անձկաւէտ :

Հաղա , մօւսայք , դիք որդեկին
 Իմոյ գոնեայ զայս շուք սին

Տարէք շուշանս ՚ի կուսական
 Քաղեալ մատանց անթառամ,
 Ածէք ըզվարդ և մանիշակ
 Անցաբոյր և գողտրեակ ,
 Օաւալեցէք շուրջ ըզիրմաւ ,
 Տուք բոնալիք նրմա բնաւ ,
 ՊՃնել զօրդւոյն իմ մահարձան
 Կուք հարկանել նուիրական ,
 Օոր շիմք ամպոց լացցեն յաւերժ .
 Լացից և ես մինչ ցըմիերջ:

Ա Ե Ւ Զ

ՕԵԽՕԹՈՒԹԻՒՆՔ

1. Ասի թէ՝ առ թագաւորութեամբ
Եռմայ, Վահան փոքրիկ անկեալ
յերկնից լսելի եղև բարբառ՝ որ ա-
սէր (Հաղըօղբը լրեց վշի չաղատ, յոր-
չափ ՚ի տճա վահանակիւ իացցէ)։ Տե՛ս
Յիշնէականն Վիրդիլեայ ը. 988 ։
2. Ճեփեստոս համարէր աստուած
Հրոյ և տեսուչ դարբնաց ։
3. Փեքոս կամ Ապողոն՝ արեգակն ։
4. Դեմետրէ աստուած երկրագործու-
թեան ։
5. Արէս՝ պատերազմաց ։
6. Թրակացին Որփէոս՝ դտիչ երա-
ժշտութեան ։
7. Արկղեսպիոս՝ բժշկութեան ։
8. Արտեմիս համարէր տիկին ։ Երկնից
կամ լուսին ։

9. Եւողոս՝ վերակացու հողմոց =
 10. Պիսիդոն՝ աստուած ծովու =
 11. Փորտ՝ աւագագոյնն յաշակերտս
 Տըքուրայ =
 12. Թերթէլ՝ կառավարիչ Դպրոցին և
 միրելի Տըքուրայ =
 13. Համբաւ՝ դուստր Տիտանայ դու-
 ժաբեր =
 14. Առ հինս տուեալէր սկատիւ տիկ-
 նայց դեսպակաւ շրջել = Տե՛ս
 Յէնէականն Վերդիլեայ ը. 989 =

10
11
12
13
14

430

0024828

2013

